

ct

Cinc vares de terra

de
Ruth Vilar

(fragmento en catalán)

ESCENA 3

Matí del segon dia. La CUSTÒDIA, proveïda d'una vara de fusta que fa exactament quatre pams o tres peus de llargada, guia el MARIT i la MULLER fins a la porció de terra contigua a la de l'ESCUPTOR.

CUSTÒDIA

Hic est! Aquí el tenim! *Voilà*, la la la! El seu terreny en possessió. Entorn privilegiat, terra fèrtil vorejada pel riu, i cinc vares de terra per cap (*Comprova les mides a bell ull.*) que els donen dret a gaudir d'una vida marital plena, harmoniosa i, per què no?, feliç. Sense descendència.

MULLER

En som conscients.

CUSTÒDIA

Val més insistir que negligir.

MARIT

I quina pau que s'hi respira!

CUSTÒDIA

La llei és la llei és la llei i cal deixar-la clara, apresada i lligada. Així doncs, (*Salmodia amb la tonada d'un sereno.*) en nom de l'interès general, que és més ample i més noble i més peremptori que qualsevol anhel particular, la vida és un dret que s'exerceix en el temps i en l'espai. I qui no tingui espai, que no tingui vida. Cadascú necessita el seu lloc al món. Cinc vares, una vida. Deu vares, dues vides. Quinze vares, tres vides. Vint vares...

MULLER

Quatre vides, que és si fa no fa el temps que hem esperat perquè ens assignessin aquesta parcel·la.

CUSTÒDIA

L'espai és finit i els postulants, multitud. Ni s'imaginem la quantitat d'impresos emplenats que empaperen el nostre quarter d'hivern! Un aïllant excel·lent, el paper. Ho sabien? Els mateixos custodis somiquem llegint la inacabable sèrie de noms que –ho sabem del cert– mai rebran resposta. No ens entristim, però, per tan poqueta cosa! Vostès ja tenen el que els pertocava! No ho espatllin.

MARIT

No ho farem. (*A la MULLER.*) Oi que no ho farem?

CUSTÒDIA

Anem pel jurament oficial. Adoptin una actitud solemne i assenteixin a tot el que jo digui. “Per l'autoritat que m'ha estat confiada, els atorgo aquesta porció de terra i els commino a viure-hi dignament i amb alegria, sempre que es comprometin a no multiplicar-se i a romandre dos i només dos mentre el terreny romanguí un i només un.” (*El MARIT assenteix. La MULLER fita la*

CUSTÒDIA.) A mi també em sembla hermètica aquesta fórmula tradicional. Senzillament renuncia vostè a quedar encinta sota cap circumstància. Ja saben a quina mena de circumstància em refereixo. Quina circumstància caldrà que evitin, vull dir. Perquè si això passés –i més val que no passi– adéu adjudicació, adéu terreny en possessió, adéu vida marital. Desnonament oficial i fi de la història. I malaguanyats tots aquests anys d'espera... (*La MULLER encara no assenteix.*) Ja veig que no li ve d'una estoneta!

MULLER

Podem aspirar a una propera ampliació de l'adjudicació? Tenim els diners per pagar més vares de terra.

CUSTÒDIA

Entre nosaltres, si fóssim en una altra zona els ho trauria del cap, però aquí...

MULLER

Aquí...

CUSTÒDIA

Faci que sí amb el caparró. Als veïns se'ls poden explicar coses que els estranys no haurien de saber.

MARIT

Quin racó tan plàcid! Digues que sí, dona!

CUSTÒDIA

Creu que a mi m'agrada ser estricta? Aquest uniforme tan rígid m'enceta la pell! Però què hi farem? El control de la distribució de la població no és cap bagatel·la. La fermesa és imprescindible. No caiguem en la temptació d'oblidar les desgràcies passades.

MULLER

(Assenteix vagament i amb desconfiança.) Què ens pot dir del veïnat?

CUSTÒDIA

(Indicant el lloc on s'estava la NOIA ORADA.) Una vara de terra. Una noia sola, estèril i inofensiva. No hi és tota. Un cas irrecuperable. *(Indicant la parcel·la de l'ESCUPTOR.)* Aquell tros són figues d'un altre paner. Vares de terra més que suficients per criar cinc fills!

MULLER

Hi ha una tenda.

CUSTÒDIA

Que ara és buida.

MULLER

Pendent d'assignació?

CUSTÒDIA

Ja no... o no encara.

MARIT

Si ens disculpa, voldríem començar a instal·lar-nos...

MULLER

Segur que pot ser més explícita.

CUSTÒDIA

L'amo ha mort els seus fills. Ell diu que no sap què va passar. Hi ha una investigació en curs. Tan aviat com una prova l'incrimini...

MULLER

Desnonament i fi de la història.

CUSTÒDIA

Potser ens estem deixant endur per l'optimisme. Sobre el paper no hi noves adjudicacions previstes. Però la llei és la llei és la llei i quan expropia un criminal convicte sempre dona prioritat als veïns.

MULLER

(Assenteix efusivament.) Moltes gràcies.

CUSTÒDIA

Per molts anys! I romanguin dos i només dos mentre el terreny romangui un i només un! Espero tornar-los a veure ben aviat! (Surt.)